

I UVOD

Povređivanje uopšte, bez obzira na to da li se radi o povredama zadobijenim na radu, u saobraćaju, u kući ili na javnom mjestu, predstavlja ozbiljan socijalno-medicinski i ekonomski problem za svaku zemlju. Smatra se da je povređivanje vodeći uzrok smrti populacije do 37 godina života, a da se za cjelokupno stanovništvo nalazi na trećem mjestu, odmah poslije kardiovaskularnih i malignih oboljenja.

Povrede na radu predstavljaju fizička oštećenja tkiva ili umanjene funkcije organa izazvane nezgodom na radu. Mnoge povrede na radu u direktnoj su vezi sa nezgodama, kao što je, na primjer, pad teških predmeta, koji izaziva prelom kostiju stopala. Danas se najveći napor zdravstvenog sektora i službe bezbjednosti i zaštite na radu ulaže u prevenciju akutnih traumatskih povreda, kao što su posjekotine, opekotine ili udar električne energije (struje), odnosno, tipičnih povreda koje su odmah vidljive i mogu biti direktno povezane sa nezgodom ili događajem.

Svake godine nezgode na radu imaju nesagledive posljedice, kao što su smrt radnika, bol, patnja, gubitak plate za povrijeđene radnike, gubitak ili umanjenje radne sposobnosti, te šteta na proizvodnim sredstvima i opremi.

Slika broj 1 Radnici na gradilištu (slika preuzeta sa interneta)